

Rastimo u učeništvu

Molitveni tjedan 2022.

Nakladnik
ZNACI VREMENA
www.znaci-vremena.com

Izvornik
Adventist World
Week of Prayer – Growing Disciples
www.adventistworld.org

Odgovorni urednik
Neven Klačmer

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Josip Takač

Lektura
Miroslav Vukmanić

Korektura
Branka Vukmanić

Tisak
ZNACI VREMENA
Zagreb, 2022.

Rastimo u učeništvu

Molitveni tjedan 2022.

*Biblijski redci navedeni su iz Zagrebačke Biblije,
Kršćanska sadašnjost, 1999., ili iz Varaždinske Biblije,
Hrvatski biblijski nakladnik, 2012.*

Uvod

Prije dvije tisuće godina Isus je na obalama Galileje maloj skupini ribara uputio poziv: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!” (Matej 4,19) Oni “brzo ... ostave lađu te ... pođu za njim” (redak 22). Dok su provodili vrijeme s Isusom, njihovi su se životi zauvijek promijenili.

Isus i danas poziva ljude da budu Njegovi učenici. Biti učenik počinje slijedenjem Isusa – provođenjem vremena s Njim kroz proučavanje Biblije i molitvu, polazeći s Njim kako god nas On vodi.

Preko stranica Svetoga pisma i mi također možemo sjediti do Isusovih nogu i slušati Njegov nauk. Tako gledamo kako On liječi slijepu i hrome. Vidimo Njegovu revnost dok čisti Hram i Njegovu nježnost dok blagoslivlja djecu. Gledamo kako On pokazuje ljubav prema svojim neprijateljima i kako vodi svoje prijatelje. Poput prvih učenika, upućeni smo u Njegove duboke savjete.

U čudu gledamo završne prizore Njegovog zemaljskog života. Radujući se Njegovom uskrsnuću, još uvijek možemo hodati s učenicima u Emaus, dok im Isus, “počevši ... od Mojsija i svih proroka, protumači što u svim Pismima ima o njemu” (Luka 24,27).

Kad smo “s Isusom” (vidi Djela 4,13), spremni smo prihvatiti Njegov poziv: “Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.” (Matej 28,19.20).

Pozivam vas da provedete posebno vrijeme s Isusom tijekom ovog Molitvenog tjedna, dok pozorno razmatramo što znači slijediti Ga.

*Ted N. C. Wilson,
predsjednik Generalne konferencije
Crkve adventista sedmog dana*

PRVA SUBOTA

Idem da ih učinim svojim učenicima

Učeništvo i poslanje Crkve

Napisao TED N. C. WILSON

Prije više od dvije tisuće godina na obroncima planine u Galileji uskrsli se Krist u proljeće susreo sa svojim učenicima, zajedno sa stotinama svojih sljedbenika, kako bi im dao važne upute o tome kako nastaviti misiju koju je On započeo u dosezanju duša za nebesko kraljevstvo. Za mnoge od njih to je bio jedini put da su izravno vidjeli i čuli svojeg uskrslog Gospodina.

Za taj susret, rečeno nam je, “sâm Krist je, prije svoje smrti, odredio vrijeme i mjesto... Anđeo na grobu podsjetio je učenike na Njegovo obećanje da će se susresti s njima u Galileji. Obećanje je ponovljeno vjernicima koji su se okupili u Jeruzalemu tijekom pashalnog tjedna, a preko njih je doprlo do mnogih usamljenih koji su oplakivali smrt svojega Gospodina. Svi su se, s velikim zanimanjem, radovali tom razgovoru.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 675)

Dok se skupina okupljala na brežuljku u Galileji, Isus se iznenada pojavio u njihovoj sredini. Sa strahopoštovanjem su

Ted N. C. Wilson predsjednik je Crkve adventista sedmoga dana u svijetu. Dodatni članci i komentari dostupni su u uredu predsjednika na Twitteru: *@pastortedwilson* i na Facebooku: *@Pastor Ted Wilson*.

slušali dok je On izgovarao poznati veliki nalog zabilježen u Mateju 28,18-20: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.”

Početak poslanja Crkve

Otrprilike tri godine ranije dogodio se još jedan važan događaj na obronku Galilejske gore. Nadahnuće nam govori: “Prvi korak u organizaciji Crkve koja će nakon Kristova odlaska nastaviti rad bio je postavljanje Dvanaestorice. O ovom činu izvještaj glasi: ‘Zatim se uspne na goru te pozva k sebi one koje odabra. Oni dođoše k njemu. I on postavi Dvanaesticu da ga prate, da ih šalje da propovijedaju.’ (Marko 3,13.14)” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 12,13)

Tih dvanaest učenika imalo je posebnu prednost svakodnevno slijediti Isusa, slušati Njegova učenja, vidjeti Ga na djelu i učiti iz Njegovog primjera. “Najveći od svih Učitelja koje je svijet ikada poznavao, tri i pol godine je podučavao učenike. Krist ih je u osobnom kontaktu i druženju osposobljavao za svoju službu. Dan za danom hodali su i razgovarali s Njim... Učenicima nije zapovijedao da učine ovo ili ono, već je rekao: ‘Pođite za mnom.’” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 12)

Učenici su tada trebali ići kao Kristovi svjedoci, objavljujući ono što su vidjeli i čuli od Njega. Trebali su obučavati i obrazovati druge, slati ih da pronose evanđeosku poruku. A da bi to učinili, dana im je snaga Svetoga Duha.

Poziv svim vjernicima

I sada, ponovno na gorskoj padini, uskrsli Krist je davao evanđeoski nalog ne samo onima koje je odredio za vođe

svoje Crkve (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 12,13), nego i svim vjernicima posvuda.

Uzdižući njihov pogled prema Nebu, Krist je izjavio da je Njegovo djelo na Zemlji završeno i da se vraća svojem Ocu na Nebo. Uvjeravajući svoje sljedbenike da Mu je “dana sva vlast na nebu i na zemlji”, odredio je poslanje svoje Crkve, ocrtano kroz objektiv učenja, krsteći u ime Oca, Sina i Svetog Duha, i “učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio” (Matej 28,20).

Nema višeg poziva nego biti učenik Isusa Krista. Jednostavno rečeno, cilj svakog pravog učenika je biti poput Isusa. “Nije učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov učitelj”, rekao je Isus u svojoj propovijedi na Gori (Luka 6,40).

Taj poziv učenicima na poslanje Crkve je širok – obuhvaćao je *sve narode*. Iako je ovo moralo biti zapanjujuće otkriće za stotine sljedbenika koji su sjedili na toj galilejskoj gorskoj padini, Isus je već dok je bio na Zemlji pokazao kako je Evandjelje za mnogo više ljudi negoli samo za Židove. Služio je Samarijancima, Rimljanima i drugim poganima kao što je žena Sirofeničanka ili kao što su to bili Grci koji su Ga došli tražiti tijekom blagdana.

Sveto djelo

Nakon što su primili Kristov nalog, Njegovi su sljedbenici počeli svjedočiti najprije onima koji su im bili najbliži – rođacima, prijateljima i susjedima, šireći se dalje prema van. Jedna takva predana učenica bila je Tabita, poznata i kao Košuta.

“Bila je dostojna učenica Isusa Krista, a njezin život su obilježavala djela milosrđa i dobrote prema siromašnima i žalosnima te revnost prema istini. Njezina smrt je bila veliki gubitak; mlada crkva nije mogla prežaliti njezine plemenite napore.” (Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, sv. 3, str.

323) Njezino učenje igralo je tako životno važnu ulogu u misiji rane Crkve da je, nakon što je umrla, Bog učinio čudo preko apostola Petra povrativši je u život (vidi Djela 9,36-42).

Kako je Crkva nastavila rasti, Kristovi sljedbenici počeli su shvaćati koliko je širok njihov poziv, kao što je to Pavao rekao dok se obraćao ljudima iz Atene na Marsovom brdu: “I od jedne krvi stvori svaki ljudski narod da prebiva po svem licu zemlje pošto omeđi unaprijed postavljena vremena i međe prebivanja njihova, da traže Gospodina, ne bi li ga kako napipali i našli, premda nije daleko ni od jednog od nas.” (Djela 17,26-27 – VB)

Kroz vjekove Bog je vodio svoju Crkvu sve dok se Njegova poruka nije prenijela od učenika na učenika, ponekad po cijenu samog njihovog života, stvarajući učenike poučavanjem Božje riječi, krštenjem u ime Oca, Sina i Svetoga Duha, i dušobrižništvom kao što je to činio Isus.

Naša povlastica

Kakva li je danas povlastica biti dio ovog velikog djela i posljednjeg glasnog poziva svijetu, u dijeljenju neprolazne Radosne vijesti u kontekstu poruka trojice anđela iz Otkrivenja 14! Ellen G. White povezuje veliki nalog s vijestima trojice anđela na jasan i snažan način:

“U posebnom smislu adventisti sedmoga dana postavljene su u svijet kao stražari i svjetlonoše. Njima je povjereno posljednje upozorenje svijetu koji propada. Oni su obasjani čudesnim svjetlom iz Božje riječi. Predan im je najsvečaniji posao – objava poruke prvog, drugog i trećeg anđela. Nema drugog tako važnog zadatka. Ne smiju dopustiti da išta drugo zaokupi njihovu pozornost.

Nama je povjereno da svijetu objavimo najsvečanije istine koje su ikada povjerene smrtnim ljudima. Naš je zadatak naviještanje ovih istina. Svijet treba biti upozoren i Božji narod

treba biti vjieran povjerenom zadatku. Ne smiju se baviti špekulacijama niti ulaziti u poslovne odnose s nevjernicima jer bi ih to ometalo u poslu koji im je dao Bog.

Mi trebamo biti posvećeni kanali preko kojih će poteći nebeski život drugima. Duh Sveti treba oživiti i prožeti cijelu Crkvu čisteći i utvrđujući srca. Oni koji su s Kristom pokopani u krštenju, trebaju ustati na nov život dajući živi prikaz Kristova života. Na nas je položeno sveto breme. ... Posvetili ste se naviještanju Evandjelja o spasenju. Nebesko savršenstvo treba biti vaša sila.” (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 9, str. 17,18)

Stvaranje učenika je postupak

Stvaranje učenika je postupak. To je više od priređivanja niza evandeoskih sastanaka, koliko god snažni oni bili. To je više od hranjenja beskućnika, čišćenja susjedstva, održavanja sajмова zdravija ili proučavanja osnovnih biblijskih istina, ma koliko god sve te aktivnosti bile važne.

Prvi korak u postupku učenja je da i sami postanemo učenici. “Moramo proučavati Uzorak i postati poput Isusa, koji je bio krotka i ponizna srca, čist i neokaljan.” (Ellen G. White, *Signs of the Times*, 20. travnja 1891.) Način na koji to trebamo činiti jest da provodimo vrijeme s Njim svakoga dana, proučavajući Njegovu Riječ, razmatrajući njezino značenje, razgovarajući s Njim u molitvi, i to Njegovom snagom, predajući sve Njemu i pokoravajući se Njegovim zapovijedi-ma. Kristova milost je preobražavajuća snaga koja nas mijenja od slušatelja do vršitelja Božje riječi.

Sljedeći korak, kao što je otkriveno u životu prvih učenika, jest podijeliti s drugima ono što smo i sami iskusili – što smo vidjeli i čuli kroz naš hod s Isusom, pozivajući ih da “kušaju i vide kako je dobar Jahve” (Psalam 34,8). I nakon što Mu predaju svoje živote krštenjem, novi u vjeri još uvijek trebaju duhovnu brigu i vodstvo iskusnijih učenika u vjeri.

Odjeli Generalne konferencije za subotnju školu i osobnu službu izradili su izvrstan priručnik s opisom punog postupka učenja i dušobrižništva. Priručnik pod naslovom *Priručnik za učenje: Pomoćno gradivo za članove Crkve adventista sedmoga dana (Discipleship Handbook: A Resource for Seventh-day Adventist Church Members)*, dostupan na trideset jezika, praktična je i sažeta knjiga koja će biti izniman blagoslov za nove i za dugogodišnje članove.

Baš kao što je to bilo u novozavjetnim vremenima, provođenje poslanja Crkve uključuje sve – ne samo pastore, evanđeliste i druge vođe. Bog nas sve poziva da, Njegovom snagom, postanemo Kristovi učenici, a zatim odemo i učinimo druge Njegovim učenicima. Isus dolazi. Uključiti se!

Za razmišljanje

Kako možemo dati prednost osobnom vremenu s Kristom kako bismo se upoznali s Njegovim glasom i uputama za naš život? Jeste li vi više za djelovanje poput Tabite i njezinog tihog djela službe, ili poput Pavla koji je hrabro i javno dijelio načela istine?

Postoji li netko u vašoj mjesnoj crkvi kome se možete približiti, pružajući mu podršku i njegujući ga u njegovom hodu s Kristom?

NEDJELJA

Što je učenik?

Napisao GLENN TOWNEND

Evangelje po Marku bilježi ovaj dobro poznat, ali ipak jedinstveni događaj:

“I dođe u Betsaidu. I dovedu mu slijepca pa ga zamole da ga se dotakne. Uhvati slijepca za ruku pa ga izvede izvan sela. Pljune mu u oči, položi ruke na nj te ga pitaše vidi li što. I pogledavši, govoraše: ‘Vidim ljude, kao stabla koja hodaju.’ Tada mu opet stavi ruke na oči i učini da progleda. I povrati se te je sve njih vidio jasno.” (Marko 8,22-25 – VB)

U svakom drugom izvještaju o iscjeljivanju, Isus liječi jednim dodiranjem ili jednom zapovijedi. Zašto su ovdje bila potrebna dva međudjelovanja prije nego što je ovaj čovjek ozdravio?

Razmislite o slijedu događaja u Marku 8. Prije ovog iskustva Isus je čudesno nahranio četiri tisuće ljudi; međutim, farizeji su ipak željeli znak. Kao odgovor, Isus je upozorio svoje učenike na “farizejski kvasac”, slikovito upućujući na njihov nedostatak vjere (redci 1-21). Zatim je, nakon što je slijepcu vratio vid, Isus postavio učenicima posljednje pitanje vjere: “A što vi za me kažete, tko sam?” (redak 29 – VB).

Glenn Townend je predsjednik Južnopacifičke divizije Crkve adventista sedmog dana sa sjedištem u Sydneyju, u Australiji.

Dakle, kontekst ovog izvještaja je vjera. Imajte na umu da su drugi doveli slijepca Isusu. Upravo su ti ljudi, a ne slijepac, imali vjeru u Isusa.

Kao desetogodišnji dječak na kratko sam vrijeme oslijepio, nakon što sam gledao varioca kako vari, unatoč tome što su mi govorili da to ne činim. Probudio sam se sljedećeg jutra i nisam mogao vidjeti – bilo je to zastrašujuće iskustvo. Potpuno sam ovisio o svojoj obitelji – da me hrane, peru, oblače i vode. Morao sam vjerovati da su oni moje oči.

Slično je i slijepac, dok ga je Isus uzeo za ruku i izveo ga izvan sela, počeo vjerovati da je Isus – njegove oči. Kad je Isus pljunuo čovjeku u oči i upitao: “Vidiš li što?” čovjek je odgovorio: “Vidim ljude, kao stabla koja hodaju.” Njegova vjera u Isusa se povećala. Konačno, kad je Isus položio svoje ruke na čovjekove oči i kad je on jasno progledao, njegova vjera u Isusa kao Osobu, Iscjelitelja i Obnovitelja života bila je potpuna. Kroz ovaj postupak razvoja povjerenja, Isus je uzeo čovjeka s malo ili nimalo vjere i odveo ga u mjesto povjerenja i vjere, čime je promijenio čovjekov život.

Učiti biti učenicom

Tako Isus radi sa svakim od nas. On zna gdje se nalazimo na našem osobnom putu vjere; čak i ako imamo samo malo vjere, ali smo spremni, Isus nas može povesti i dati nam pravi dokaz da razvijemo povjerenje i vjeru u Njega za obnovu našeg života. To je ono što znači biti Isusov učenik. Riječ koja je u Novom zavjetu prevedena kao “učenik” je *mathetes*, a potječe od grčkog glagola “učiti”. Dakle, Isusov učenik je osoba koja uči razvijati povjerenje i vjeru u Njega te biti obnovljena od Njega.

To je bio postupak koji je slijedilo Isusovih dvanaest posebnih učenika. Isus ih je odabrao da budu s Njim, te da ih zatim pošalje u svijet (Marko 3,13-15). Dok su provodili vrije-

me “s Isusom”, naučili su Mu vjerovati. Vidjeli su kako se On odnosi prema drugima s dostojanstvom, suosjećanjem i istinom – prema djeci, strancima, gubavcima, pismoznancima, ženama, prema onima koji traže pomoć i onima koji namjeravaju nanijeti zlo. Nakon vremena koje su proveli “s Isusom” bili su “poslani” da čine ono što je Isus činio i da djeluju, liječeći međuljudske odnose, bolesti, ispunjavajući posebne potrebe i pobjeđujući smrt.

Trebali su poučavati oprost, samopožrtvovnost i unutar-nju promjenu srca, a ne slijediti izvanjska pravila. Poput Isusa, trebali su služiti i voditi srcem spremnim za služenje, a ne s *egom*, usredotočujući se na osobitu vrijednost i mogućnosti svake osobe. Naposljetku, zahvaljujući Isusovom poučavanju i mentorstvu, svi osim jednog od tih učenika postali su vođe umnoženog pokreta za stvaranje učenika.

Osobno učenje je postupak

Postupak stvaranja učenja je i dan-danas gotovo isti. Kao što namjerno provodimo vrijeme “s Isusom” – kroz voljnu naviku čitanja Svetog pisma i razmišljanje o pročitanom, kroz razgovore s Bogom i slušanja Boga, kroz provođenje vremena u prirodi, odmaranje u subotu i njegovanje zahvalnosti ... mi učimo navike razmišljanja, vjerovanja i djelovanja kojima razvijamo povjerenje i vjeru u Isusa. Kako naš odnos s Isusom raste, i mi iznutra osjećamo da je Bog ljubav, mi učimo voljeti Boga, druge i same sebe (Marko 12,30-33). Kao što piše Ellen G. White: “Vaša je stalna prednost da rastete u milosti, da napredujete u spoznaji i ljubavi Božjoj ukoliko održite sveto zajedništvo s Kristom koje ste uspostavili.” (Ellen G. White, *Božja zadivljujuća milost*, str. 292)

Kao i kod izvorne Dvanaestorice, naše vrijeme “s Isusom” pridonosi da budemo promijenjeni u sličnost s Njim. No, iako ovo djelo Božje milosti možda nije potpuno, i mi smo “poslani van” da suosjećanjem, istinom i hrabrošću odraža-

vamo Isusov karakter. Živimo za Isusa u kući, u školi, na radnom mjestu i u zajednici, kako bismo tamo doveli do promjena.

Iskustvo iz Papua Nove Gvineje prikazuje ovaj postupak. Dvojica starješina u mjesnoj crkvi u gradu Madanga primijetili su kako skupina besposlenih srednjoškolaca raste, zajedno s kriminalom na njihovom području. Odlučili su jednom tjedno ovim “uličnim dječacima Madanga” osigurati hranu. Crkva se ujedinila ne samo oko hranjenja, nego i u brižnosti.

Nakon kratkog vremena upitali su mladiće žele li se pridružiti njihovoj skupini za čitanje Biblije. Mladićima su dali da čitaju Evandelja po Marku i Luki te Djela apostolska, zajedno s nekim osnovnim pitanjima za prepoznavanje i otkrivanje samih sebe. S vremenom su ta djelovanja dovela do većeg suosjećanja i boljeg razumijevanja među crkvenim ljudima, do manje kriminala u gradu, a neki od ovih mladića s ulice postali su Isusovi učenici.

Zaključak

U Južnopacifičkoj diviziji imamo uzrečicu: “Učenik je osoba koja u svakom pogledu postaje sličnija Isusu”, koja se temelji na Efežanima 4,15. Prepoznamo da su Isusovi učenici sva ona djela koja su u tijeku, jer postati poput Njega je cilj “koji ne može biti završen u ovom životu, nego će se nastaviti u budućem”. (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 17) Neki imaju stalne izazove sa svojim strpljenjem, s davanjem desetine, sa svojim jezikom, sa zdravom prehranom, sa stavom... Međutim, ne smijemo osuđivati jedni druge; nego trebamo jedni druge voljeti, ohrabrivati i izgrađivati (1. Solunjanima 5,11) – da bismo postali Isusovi učenici koji stvaraju nove učenike za Isusa.

Za razmišljanje

Opišite iskustvo iz svojeg života u kojem vam je Isus pomogao da razvijete veće povjerenje i vjeru u Njega.

Koje su vam posvećene navike posebno pomogle da budete “s Isusom”? Koje vam navike predanosti izgledaju više izazovno, i zašto?

Što vam se sviđa u slijedenju Isusa? Kako bi drugi mogli znati da vi slijedite Isusa?

Kako ste doživjeli vaše “poslanje prema van” – u svojem domu, u školi, na radnom mjestu, u zajednici – da blagoslivljate druge?

PONEDJELJAK

Rasti kao Isusov učenik

Doživljavanje Njegove prisutnosti

Napisao S. JOSEPH KIDDER

Iz Svetog pisma učimo da je rasti u Isusu iznimno bitno. To se događa čitanjem Biblije, molitvom, obožavanjem i slavljenjem Boga, druženjem s vjericima, dosezanjem svijeta kroz službu i evangelizaciju te uvažavanjem Božje prisutnosti (vidi Djela 2,42-47; 4,32-36).

Božje najčešće obećanje

Kako kroz Stari, tako i kroz Novi zavjet Bog stalno govori: "Ja sam s vama." To je Njegovo najčešće obećanje. U početku je bio s Adamom i Evom u Edenskom vrtu (Postanak 2,4–3,24). Dao nam je tjedni dan odmora jer je želio cijeli taj dan provesti isključivo s nama (Postanak 2,1-3). Čak i nakon pada u grijeh uputio je Izraelu nalog da Mu izgradi Svetište kao simbol Njegove nazočnosti među njima (Izlazak 25,8).

Najveća stvarnost Božje prisutnosti s nama je Isus. Čak i Njegovo ime, Emanuel, objavljuje da je On Bog s nama (Matej

S. Joseph Kidder profesor je pastoralne teologije i učenja na Teološkom seminaru adventista sedmoga dana u Berrien Springsu, Michigan, Sjedinjene Američke Države.

1,23; Izaija 7,14). Prije nego što je uzašao na Nebo, Isus je obećao da će biti s nama uvijek, do samoga kraja (Matej 28,20). Dao nam je Svetoga Duha da ostane s nama i u nama zauvijek (Ivan 14,16.17). Vrhunac svih vjekova jest biti s Isusom zauvijek, nakon što On dođe po drugi put (Otkrivenje 21,3).

Bog je s nama sve vrijeme. Možda ne osjećamo Njegovu prisutnost, ali to je ne čini manje istinitom. “Sam Jahve ide pred tobom; on će s tobom biti; neće te zapustiti niti će te ostaviti.” (Ponovljeni zakon 31,8) To nam je Božje obećanje danas.

Što to znači – doživjeti Boga s nama?

1. Mi smo voljeni

Na nedavnom letu iz Houstona za Chicago sjedio sam pored izvršnog direktora tvrtke za informacijsku tehnologiju. Letio je po cijelom svijetu i često ga nije bilo kod kuće. Obitelj mu je silno nedostajala i imao je poseban telefonski broj za razgovor s njima. Obično su svi njegovi pozivi bili provjeravani, ali njegova obitelj ga je mogla nazvati u bilo kojem trenutku i znali su da će im se javiti. “Nema niti jednog glasa koji mi zvuči slade od glasa moje supruge i djece”, rekao mi je. “Sve sam spreman zaustaviti da bih se javio na telefon i povezao se s njima.”

Naš me razgovor podsjetio da i ja imam izravnu vezu s nebeskim Ocem. “Blizu je Gospod svima koji ga zazivlju.” (Psalam 145,18 – VB) On nikada ne smatra da Ga prekidam kad uspostavljam vezu s Njim u molitvi. Kad sam bolestan ili obeshrabren, On seže prema meni da me utješi ili uputi druge da me utješe u Njegovo ime. Kad sam uzbuđen, mogu Ga zazvati. Imam vezu jedan-na-jedan s Bogom.

Za Ellen G. White konačna stvarnost Božje ljubavi jest Njegova prisutnost među nama. “Otkako je Isus došao prebivati među nama, znamo da Bog poznaje naše kušnje i suosjeća s

nama u našim žalostima. Svaki Adamov sin i kći mogu shvatiti da je naš Stvoritelj prijatelj grešnicima. U svakom nauku o milosti, u svakom obećanju radosti, u svakom činu ljubavi, u svakoj božanskoj privlačnoj sili koja se otkrila u Spasiteljevom životu na Zemlji, mi vidimo da je 's nama Bog.' (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 11)

2. Nikada nismo sami

Božja prisutnost očituje se na bilo koji način koji nam je potreban. Za siročce, On je vječni Otac (Izaija 9,6). Za novorođenče, On je suosjećajna Majka (Izaija 49,15). Za usamljene, On je Svemogućí Suputnik koji je uvijek s nama (Psalam 68,6; 69,33). Bolesnima, napuštenima i onima koji prolaze dolinom smrti, On obećava: "Ja ću biti s vama." (Izaija 43,2)

Najuzbudljivije u vezi s Božjom prisutnosti jest radost koju ona donosi. "Pred licem tvojim punina je radosti, s desne tvoje blaženstva su vječna." (Psalam 16,11 – VB) Znam da je, bez obzira na to što proživljavam i gdje god da jesam, Bog uvijek sa mnom i pomaže mi da se sa životom suočim s pouzdanjem i nadom.

3. Učinimo Božju prisutnost stvarnom

Bog nam se neprestano nastoji otkriti u svakom području našeg života. On nas potiče da Ga potražimo svim srcem. On nam govori kao u Jeremiji 29,12-14: "Tada ćete me zazivati, dolaziti k meni, moliti mi se i ja ću vas uslišati. Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim. I pustit ću da me nađete – riječ je Jahvina." Primijetite da ovdje postoje dva uvjeta: *pozivanje* i *traženje*.

4. Pozivajmo Boga

Udaljavamo se od Boga kad nas ometaju poslovne obveze i užurbani način življenja. Problem nije na Njegovoj stra-

ni, već na našoj. Mi možemo ispovijedati Božju blizinu, ali u stvarnosti ne živjeti u njezinoj sigurnosti. Razgovarajte s Njim svakoga dana o problemima u vašem životu. Podijelite svoj život s Njim. Dopustite Mu da vas vodi i blagoslovi.

Prije nekoliko tjedana nisam mogao zaspati. U mislima mi se ponavljalo nešto što me je uznemiravalo. Nemiran, ustao sam i pokušao gledati televiziju, ali sam neprestano čuo glas koji je tiho govorio: “Nazovi me.” Otvorio sam Bibliju u Djelima 2,25.26: “Gospodin mi je svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem. Stog mi se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva.” Obuzeo me osjećaj mira i smirenosti. Svoje sam raspoloženje iznio Bogu u molitvi. Njegova mi je prisutnost donijela radost i nadu (Djela 2,28) i ubrzo sam zaspa.

5. Tražimo Boga

Moramo ustrajno tražiti Boga svakoga dana. Da sam vidao svoju ženu, ili želio provoditi vrijeme s njom samo ponekad, svakih nekoliko tjedana, ne bismo imali baš mnogo od našeg braka. Želim da moja žena zna kako mislim na nju. Namjerno određujem vrijeme za nas da budemo zajedno. Iako smo u braku više od četrdeset godina, još uvijek sam sretan što mogu biti s njom i saznati nešto više o njoj. Isto tako, mi trebamo namjerno tražiti našeg Boga. Kad ostavimo po strani razne smetnje i odvojimo vrijeme da tražimo Boga, bit ćemo blagoslovljeni što smo Ga upoznali. Preobrazit ćemo se “snagom uskrsnuća njegova” (Filipljanima 3,10).

Odlučite se da svakoga dana tražite Božju prisutnost. On nam nikada nije dalje od molitve.

Za razmišljanje

Razmislite o događaju u kojem ste osjetili Božju prisutnost na neki uvjerljiv način.

Što možete učiniti da namjerno prepoznate Božju prisutnost u svojem svakodnevnom životu?

Nacrtajte crtu uspona i padova u svojem životu. Kako ste doživjeli Božju prisutnost u svakom od njih?

UTORAK

Živjeti kao učenik

Napisao JOEL OKINDOH

Pozvani smo živjeti kao Kristovi učenici kod kuće, na poslu, u školi, na tržnici i izvan nje. On je svjetlo svijeta (Ivan 1,4). Ako On živi u nama, to će biti očito svima oko nas. Naše znanje o Bogu ne može se skriti. To ne može biti nešto privatno, nešto što je znano samo između nas i Boga osobno. To mora biti na blagoslov i drugima. “Kristovi sljedbenici, poput njihova Gospodara, trebaju u svako doba biti svjetlost svijetu.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 303)

Prije nekog vremena prisustvovao sam sprovodu jednog starješine u Keniji. Njegova supruga i djeca tinejdžerske dobi svjedočili su o njegovom životu na način koji je dirnuo svakog ožalošćenog. “Na našem vjenčanju,” rekla je supruga, “prisegnuo je da će me voljeti, i iskreno me je volio do svoje smrti.” Djeca su to potvrdila kao istinu. Kao kršćanski i crkveni starješina, svojoj je supruzi i djeci pružio istinski primjer Božje ljubavi. To znači živjeti kao učenik!

Joel Okindoh je pomoćnik predsjednika Istočne centralnoafričke divizije Generalne konferencije Crkve adventista sedmog dana. Živi u blizini Nairobija u Keniji.

Određenje učenika

Na našem uobičajenom govornom jeziku učenik je osobni sljedbenik učitelja. Na hebrejskom jeziku učenik je onaj koji aktivno oponaša oboje – i učenje i život svojeg učitelja; dakle onaj koji primjenjuje ono što je naučio. Veliko pitanje za Kristovog sljedbenika je: Što bi Isus učinio da je na mojem mjestu? Potom je to upravo ono što moramo učiniti! (Filipljanima 3,10.11).

Uvijek je izazov živjeti ono za što tvrdite da jeste! Ljudi oko vas žele potvrdu da ste izvorni. Biblija je puna primjera ljudi koji su živjeli kao pravi učenici Isusa Krista. Oni su oponašali oboje – i Njegova učenja i Njegov život.

Pavao je ohrabrivao vjernike: “Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov.” (1. Korinćanima 11,1) Jošua je pred svim izraelskim vođama izjavio: “Međutim, ako vam se ne sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti: možda bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke, ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji sada prebivate. Ja i moj dom služit ćemo Jahvi.” (Jošua 24,15)

Biblijski nalog

Sveto pismo poziva supružnike da žive kao pravi učenici kod kuće. “Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju... Tako treba da i muževi ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi. Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. Doista, mi smo udovi njegova Tijela!” (Efežanima 5,25-30) “Tako i vi, žene, budite podložne svojim muževima da, ako su neki i neposlušni Riječi, pridobiveni budu bez riječi življenjem vas žena pošto promotre vaše strahom prožeto čisto življenje.” (1. Petrova 3,1.2 – VB)

Ako ste roditelj, vaše se učenje otkriva u načinu na koji razgovarate i postupate sa svojom djecom. “A vi, očevi

[ili roditelji], ne razdražujte djece svoje, nego ih odgajajte stegom i opomenom Gospodnjom!” (Efežanima 6,4 – VB)

Kao djetetu, živjeti kao učenik zahtijeva da slušate svoje roditelje: “Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. Poštuj oca svoga i majku – to je prva zapovijed s obećanjem: ‘da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji.’” (redci 1-3 – VB).

Pavao je opomenuo mlade da potvrde svoje učenje svojim karakteristikama. “Nitko neka ne prezire tvoju mladost, nego budi uzor vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u duhu, u vjeri, u čistoći.” (1. Timoteju 4,12 – VB)

Apostol Petar je izazvao pastire i crkvene vođe da žive kao pravi učenici: “Starješine koje su među vama opominjem, ja, starješina... Pasite stado Božje koje je među vama i nadzirite ga, ne na silu, nego dragovoljno, prema Božjoj volji; ne iz težnje za prljavim dobitkom, nego iz oduševljenja! Ne vladajte okrutno nad dodijeljenim dijelovima Crkve, nego uvijek nastojte biti uzorom stadu! I kad se pojavi vrhovni pastir, primit ćete neuveli vijenac – slavu.” (1. Petrova 5,1-4)

Kritična potreba

Živjeti kao pravi učenik je nešto ključno. U ovim posljednjim danima davao i njegovi zli anđeli neumorno rade kako bi vjernicima bilo ugodno u mlakom stanju. “U posljednjim danima nastat će teška vremena. Jer ljudi će biti sebeljupci, srebroljupci, hvalisavci, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalni, nesveti, bešćutnici... Imaju obličje pobožnosti, ali su se sile njezine odrekli. I njih se kloni!” (2. Timoteju 3,1-5 – VB)

Poput Pavla, neka vaša sveobuhvatna želja bude spoznati Krista i biti poput Njega: “Da upoznam njega i silu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, suobličujući se sa smrću njegovom, ne bih li kako dospio do uskrsnuća od mrtvih. Ne kao da sam već polučio ili čak postigao sa-

vršenstvo, nego – težim ne bih li ga dohvatio, jer je i mene dohvatio Krist Isus. Braćo, ja za sebe ne mislim da sam ga već dohvatio. Jedno samo: zaboravljam što je za mnom, a sežem se za onim što je preda mnom. Prema cilju težim, k nagradi višnjega poziva Božjeg u Kristu Isusu.” (Filipljanima 3,10-14 – VB)

Za razmišljanje

Kada netko postaje učenik Isusa Krista?

Je li moguće podijeliti svoje svjetlo s onima koji žive negdje daleko, a propustiti ga podijeliti s onima koji žive blizu nas?

Koja je uloga Svetog Duha u učeništvu?

SRIJEDA

Stvaranje učenika

Duboki poziv

Napisala TARA VINCROSS

Kršćanski život je život utemeljen na primjeni. Jedan je propovjednik ispričao usporedbu koju smatram korisnom. Zamislite da želite biti zdraviji. Možda biste željeli početi vježbati, izgrađivati svoje mišiće ili postati gipkiji, pa odete u mjesnu teretanu i prijavite se u članstvo. I vi svaki tjedan redovito dolazite, a oni vas upućuju u predavaonicu u kojoj slušate predavanja. Govore vam kako ćete postaviti svoje tijelo kad dižete utege, kako postići najbolju vježbu za srce, kako se istegnuti da biste povećali raspon pokreta i slično. Svaki tjedan idete u teretanu, sjedite i slušate, a zatim se vraćate kući. Nikada niste bili pozvani na vježbanje.

Biste li vidjeli promjenu na svojem tijelu? Biste li se počeli osjećati jačim? Ne, naravno da ne biste. Tek kad uvježbate ono što ste naučili, tek ćete tada početi vidati promjenu. Ne možemo jednostavno samo znati o zdravlju; mi moramo

Tara VinCross je starija pastorica crkve Azure Hills u gradu Grand Terrace, u Kaliforniji, gdje živi sa suprugom i dvoje djece. Autorica je serije *Deep Calling Discipleship* (Duboki poziv učenništva) i knjige za djecu s naslovom *God Loves Me and All My Feelings* (Bog voli mene i sve moje osjećaje).

uvježbati ono što znamo: zagrijavanje mišića, istezanje, igranje, trčanje, podizanje – što god to bilo.

Istinu je jednostavno vidjeti, ali ju je teže provesti u životu. Slijedenje Isusa nije samo razgovor o vjeri, već i njegova primjena. Upravo je primjena naše vjere ono što naša uvjerenja provodi u djelo.

Kad se osvrnete na proteklu godinu ili dvije, kako su izgledali vaši životni ritmovi? Kako je izgledalo kad ste namjerno provodili svoju vjeru? Možda ste bili pred izazovom učenja s djecom na daljinu dok ste radili svoje puno radno vrijeme. Možda ste izgubili nekoga tko vam je blizak. Možda ste se u tom razdoblju suočili sa značajnom neizvjesnošću ili tjeskobom.

Želim obznaniti sve ono što ste vi, odnosno što smo svi mi prošli. Bog nas je vjerno vodio, ali ipak nam je bilo teško. Možda smo propustili nešto od onoga što smo prije činili. Nisam siguran odakle trenutno dolazite, ali ja sigurno znam ovo: Bog nas želi susresti upravo tamo gdje se sada nalazimo na svojem putu.

Vjerujem da nas Bog poziva da živimo učenishvo, da provedemo našu vjeru u djelo. Naš poziv kao vjernika je pridružiti se Bogu u dozezanju svijeta. Dok se usredotočujemo na provođenje naše vjere u život, važno je da razumijemo cjeloviti pristup učenishvu.

Holističko ili cjelovito učenishvo uključuje naše znanje (glavu), život (srce) i djelovanje (ruke). Bavimo se rastom; zatim to moramo provesti u djelo, dijeleći iskustvo koje imamo s našim Gospodinom. To je ono što znači stvarati učenike. Otkrivenje 12,11 kaže da pobjeđujemo krvlju Jaganjčevom i riječju našega svjedočanstva. “Riječ vašeg svjedočanstva” je čin stvaranja učenika. Ispričajte ljudima o tome kako je Bog djelovao u vašem životu.

Što je učenje?

Pojam učenja nam je težak jer ga ljudi tumače na različite načine. Obično kad netko kaže riječ “učenje”, misli na jedno od dvoga: (1) moje vlastito putovanje u sljedjenju Isusa, ili (2) moje postupke koji pomažu drugima da rastu na svojem putu s Isusom. Učenje, kao što je vidljivo u Svetom pismu, uključuje oba sastojka: biti učenik i stvarati učenike. Isus je rekao: “Podite za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!” (Matej 4,19 – VB). Biti učenik je doživotni postupak rasta u Kristu. Dio učenja je način na koji Bog koristi naše živote za razvoj drugih učenika.

Biti učenik znači živjeti u stavu učenja. Taj se rast odvija u kontekstu zajednice. Kao što je to napisao Jim Moon, pastor za bogoštovlje u crkvi Collegedale u Tennesseeju: “Živjeti zajedništvo s Bogom i predanost svijetu mora se činiti u zajednici s drugima.”

Zašto govoriti o učenju?

U dubini svoje duše ja vjerujem da Crkva čini nevidljivoga Boga – vidljivim. Vjerujem da Božji narod pokazuje kako izgleda ljubav, jer se Bog utjelovio u onome što mi radimo i kako mi to radimo. Ellen G. White ističe poseban Božji rad kroz Crkvu: “Premda izgleda slaba i pogrešiva, Crkva je jedini predmet na koji Bog na poseban način obraća svoju punu pozornost. Ona je pozornica Njegove milosti na kojoj s uživanjem otkriva svoju moć da preobrazi srca.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 8,9) Razmislite o tome: Bog pokazuje svoju milost, ljubav i moć preobrazbe svijetu kroz vas i kroz mene! Važni su vaši i moji postupci.

Jako mi je stalo do učenja ili sljedbeništva, jer je to prostor koji zauzima s Bogom. To je zajednica koju je Bog njegovao u mojem životu i svrha koju mi je On dao u pridruživanju Isusovom poslanju, što je za mene spasonosno.

Ja sam suučenic na putu s vama kroz bolna mjesta puna nade gdje se događaju život i služba.

Blagoslovljena sam što služim u crkvi Azure Hills kao starija pastorica. U mojem području živi više od četiri milijuna stanovnika za koje se molimo da dođu u dublju vezu s Isusovom spasonosnom ljubavlju. Radim s nekoliko iznimnih pastora i mjesnih vođa, gdje se zajedno udružujemo u Božjem poslanju. Kao učenici pozvani smo da se preobrazimo, da se promijenimo snagom Svetoga Duha.

Morate početi od sebe. Ne možete ponuditi ono što sami niste doživjeli. Kao što Ellen G. White potresno piše: “Propovjednik [ili učenik] ne može dati drugima ono što [on ili ona] ... ne posjeduje. ... Mnogi su sposobni govoriti o točkama nauka, ali nisu upoznati s Kristovim poukama. Takvi [muškarci ili žene] ne mogu biti blagoslov ni na propovjedaonici, niti pored kućnog ognjišta.” (Ellen G. White, u časopisu *Review and Herald*, 2. rujna 1890.)

Što nam je potrebno da ostanemo utemeljeni i ustrajni kao Isusovi učenici? Bez toga nećemo biti učinkoviti u stvaranju drugih učenika.

Duboki poziv

Proteklih dvanaest godina koristila sam nastavni plan i program koji sam osobno napisala pod nazivom “Duboki poziv: O postojanju i rastu učenika” (*Deep Calling: On Being and Growing Disciples*, AdventSource, 2020.). Svake godine sam imala skupinu od dvanaest do šesnaest ljudi s kojima sam prošla kroz ovaj postupak istinskog pozivanja. Ove međugeneracijske skupine uključivale su sve uzraste u postojanje i stvaranje učenika. U prostoru koji smo odvojili za vezu s Bogom On se kretao i djelovao na izvanredne načine. Nije riječ samo o svjedodžbi o završetku seminara koju ćete objesiti na zid, i onda ste gotovi. Biti učenik i stvarati učenike je cjeloživotno putovanje.

Taj Duboki poziv je 12-tjedni kurikulum za učenštvo osmišljen za provedbu u zajednici. Strukturiran je oko toga kako otkriti i provesti u životu osam Božjih poziva: pobožnost, molitva, odmor, zajednica, ozdravljanje, svjedočenje, služenje i blagoslov. Čin postajanja učenikom ne može se odvojiti od stvaranja učenika. Ako se moj vlastiti molitveni život produbljuje, to će iskusiti ljudi oko mene na način na koji ja svjedočim.

Djelovanje prikazano u osam poziva nudi strukturu za duhovni razvoj. Kroz rastuću ljubav prema Isusu, izdvojenom vremenu za Sveto pismo, molitvu, služenje i blagoslove – preobrazba ili obraćenje je u neprestanom tijeku. Duboki poziv koristi vrijeme za poučavanje, duhovne suputnike, male skupine, izgradnju zajednice, učinkovitu službu i povlačenje – sve s ciljem stvaranja prostora za Boga da djeluje u životima sudionika.

Vjera na djelu

Starješina u jednoj od mojih crkava je veći dio svojeg života bio adventist. Međutim, dok je prolazio kroz to učeničko putovanje “dubokog poziva”, otkrio je da ga Bog poziva na djelo u potpuno novo područje. Kroz vrijeme koje je provodio u molitvi i predanosti, Bog ga je vodio u stvaranje učenika.

On je uvijek bio prijateljski raspoložen, upoznavao je svoje susjede i pomagao im kad god je mogao. Ali dok je provodio više vremena s onima oko sebe i dublje slušao njihove potrebe, shvatio je kako im je počeo nuditi i proučavanje Biblije. Njegovo svjedočanstvo i molitva s njima doveli su ih do izdvajanja tjednog vremena koje su provodili zajedno u proučavanju Svetoga pisma.

Bila mi je velika radost stajati u kršteničkoj vodi s njim dok smo krštavali njegove susjede, par koji je Bog doveo do vjere dok su proučavali Bibliju baš s njim! Kako je on rekao: “Nisam mogao niti sanjati da će Bog to učiniti kroz mene!”

Bog je taj par doveo u obitelj vjere, a zajednica im je obogatila živote. Lijepo je što je taj par tada krenuo drugima i doveo i njih u zajedništvo!

U prosjeku, ljudska bića žive 27.350 dana. Pitanje je što ćemo učiniti s tim danima? Hoćemo li se pridružiti najvećoj avanturi koju možemo zamisliti: ujedinjenju s Isusom i stvaranju učenika? Očajnički moramo napraviti prostor za primjenu naše vjere. Dok to činimo, znam da ćemo svjedočiti Božjem djelu preobrazbe.

Budite puni ljubavi dok doživljavate preobražavajuće Božje djelo u svojem životu. Budite sretni dok se pridružujete Bogu u poslanju dijeljenja Isusove ljubavi kroz dosezanje ovoga svijeta.

Za razmišljanje

Na koji način je osobno doživljavanje Isusove ljubavi utjecalo na to kako gledate na Njegovo poslanje stvaranja učenika?

Što vas je najviše oživilo?

Tko su ljudi za kojima najviše čeznete?

ČETVRTAK

Cijena učenja

Napisala ANNA GALENIECE

*“Nadalje, kraljevstvo nebesko nalik je blagu skrivenu na njivi koje, pronašavši ga, čovjek sakrije te od radosti zbog njega ode i proda sve što ima pa kupi onu njivu.”
(Matej 13,44 – VB)*

Ljudski argumenti

Biti Isusov učenik je lijepo, ali nije besplatno. Neki se mogu pitati: Zašto slijeđenje Isusa treba išta stajati? Što točno trebamo “platiti” da bismo postali Njegovi sljedbenici? Nije li Bog dovoljno bogat da nas opskrbi i omogući nam da Ga slijedimo besplatno? On posjeduje sve (Psalam 50,10); stoga On treba razumjeti naše okolnosti i prihvatiti nas onakvima kakvi jesmo. Drugi bi se opet cjenkali: “Ja plaćam, a ti mi osiguraj.” U takvim okolnostima Bog bi ih poslušao jer oni diktiraju pravila.

Nije važno koji su vaši mogući prigovori o cijeni slijeđenja Isusa; činjenica je da Njemu ne treba vaš novac. Ono što On treba jest da Mu vi dadete svoje grijehom uprljano srce

Anna Galencie izvanredna je profesorica kapelanstva na Sveučilištu Andrews u Berrien Springsu, Michigan, Sjedinjene Američke Države, i ravnateljica Centra za studij kapelanstva.

budući da je ono vaše najdragocjenije vlasništvo. Isus želi “očistiti, oprati svojom krvlju i spasiti svojom nenadmašnom ljubavlju! I opet ljudi misle da je teško odreći se svega!” (Ellen G. White, *Put Kristu*, četrdeseto izdanje, 2017., str. 46)

Isusova učenja

Isusovu službu na ovoj Zemlji obilježilo je dodirivanje srca ljudi Radosnom viješću i njihovu promjenu prema mjerilima Božjeg kraljevstva. Svrha usporedbi bila je otkriti nebesku stvarnost zemaljskim jezikom kako bi čak i obični ljudi mogli dohvatiti neki tračak vječnih vrijednosti. Stoga je Isus u svojim slikovitim usporedbama objasnio da – ako Ga želite slijediti i biti Njegov učenik – morate platiti cijenu.

Među sedam usporedbi u Mateju 13, dvije posebno otkrivaju cijenu učenja. U usporedbi o skrivenom blagu (redak 44) i usporedbi o dragocjenom biseru (redci 45 i 46) Krist je predstavio vrijednost Božjeg kraljevstva koje je dostupno onima koji žele biti njegovim dijelom. Kad pronađemo nešto vrijedno, prodajemo sve što posjedujemo i ne štedimo ništa da to dobijemo. Kad otkrijemo da nas Bog voli preko svake mjere te da vječni život koji nam daje može biti naš, ostavljamo sve iza sebe kako bismo zadobili taj život s Njim.

Biblijski primjeri

Dvanaestero učenika je za sobom ostavilo svoja sredstva za život i obitelji kako bi slijedili svojeg Učitelja. Na Petrovo pitanje o koristima tako velike žrtve, Isus je odgovorio: “I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stostruko će primiti i život vječni baštiniti.” (Matej 19,29) Iako je cijena velika, Krist ne zahtijeva prijezir za članove vaše obitelji, iako se možete naći u sukobu s njima. Ovdje je naglasak na prioritetima. Njegovi bi Ga učenici trebali voljeti više negoli

rodbinu, imovinu, posao ili bilo što drugo. Ništa ne smije zasjeniti našu ljubav prema Bogu.

Petrov izbor da slijedi Gospodina i poziva druge da čine to isto otkriva nam ne samo njegovu ljubav i predanost Bogu (Ivan 21,17), nego i njegovu žrtvu za Krista (Djela 5,40.41; 12,4), koja je najviše došla do izražaja u njegovom zahtjevu da ga razapnu naopako. Ipak, on je doživio i mnogo svijetlih trenutaka u svojem životu, kao što je potpuna podrška njegove supruge (1. Korinćanima 9,5), gledanje drugih kako se obraćaju Bogu (Djela 2,38.41) i obećanje vječnoga života (1. Petrova 1,3-9).

Odluka Samarijanke na zdencu da slijedi Krista stajala ju je javnog razotkrivanja mračne strane njezinog života (Ivan 4). Imati pet muževa i živjeti s još jednim muškim partnerom bilo je dovoljno da se izbjegavaju nepotrebni sastanci sa ženama kod bunara kad bi dolazile po vodu. To bi mogao biti razlog zašto je tamo bila sama, u najtoplije doba dana. Ali, bilo je to pravo vrijeme da je Isus sretno i promijeni njezin život nabolje. Nakon razgovora sa Spasiteljem, žena koja se skrivala od svojih sunarodnjaka potrčala je k njima govoreći: “Dodite vidjeti čovjeka koji mi reče sve što sam učinila!” (redak 29 – VB)

Susret s Kristom otkrio je vječnu istinu gladnoj duši, i njezinom licu dao “nov izraz, a cijela njezina pojava pokazivala je promjenu.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 141) Nikada ne treba žaliti zbog cijene koju plaćamo da bismo odustali od života u grijehu. Postala je tek novorođena Isusova sljedbenica i misionarka. Obraćanje te žene otvorilo je Kristu vrata da služi Samarijancima (redci 39-42). Pravo je učeništvo skupo, jer osuđuje grijeh; ali je i korisno, jer opravdava grešnika.

Luka predstavlja slično iskustvo Zakejeva obraćenja (Luka 19). Svi su mrzili ovog glavnog carinika, ili poreznika, koji je varao ljude i gomilao bogatstvo od svojih sunarodnjaka. Čuvši za Isusa i Njegovu čudesnu moć, Zakej ga je otišao

slušati. Isusova ljubav osudila je Zakeja dok je sjedio, skriven u krošnji smokvinog drveta. Obuzeo ga je osjećaj vlastite nedostojnosti.

Utjecaj Svetoga Duha obratio mu je dušu i natjerao ga da odbaci svoje nepoštene postupke. Iako je to Zakeja stajalo zemaljskog bogatstva, za njega je bila radost otvoriti svoje srce Kristovoj ljubavi. Zakejevo istinsko pokajanje dovelo je do potpune obnove njegovog života. Tako je, gubeći zemaljske vrijednosti, stekao mir, svoju obitelj i vječnost (redak 9). Ellen G. White kaže: “Kad Krista primimo kao osobnog Spasitelja, dolazi spasenje duši.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 453) Postoji li išta drugo što može biti vrednije od toga?

Zaključak

Pronalaženjem skrivenog blaga, ili bisera velike vrijednosti, možemo pronaći ono što naše unutarne biće najviše želi – obnovljeno srce koje postaje odano Bogu. Stoga nas Salomon podsjeća: “A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.” (Izreke 4,23) Cijena učenja je sasvim razumna s obzirom na dar obilnog života ovdje, s patnjama poradi Krista (Filipljanima 1,29), i života u vječnosti kroz Njega. Nema bolje pogodbe od ove. Odaberimo platiti cijenu; izaberimo Boga!

Za razmišljanje

Koje je vaše najveće blago?

Što još stoji između vas i Boga?

Kako možete dopustiti da Sveti Duh preobrazi vaš život?

Što za vas znači cijena učenja?

PETAK

Radost učenitva

Napisao DWAIN N. ESMOND

Bio je to Petar, drski samouvjereni učenik koji je postavio jedno od najboljih pitanja u cijelom Svetom pismu. U redcima koji su prethodili Petrovu upitu, Isus je odgovorio bogatom mladiću koji je upitao: “Učitelju dobri, što dobroga da učinim kako bih imao život vječni?” (Matej 19,16 – VB)

Nakon što je Isus naveo popis zapovijedi koje bi mladi bogataš trebao razmotriti, otkrio mu je dublju duhovnu slabost: “Ako hoćeš biti savršen, idi, prodaj svoj imetak i podaj siromasima – i imat ćeš blago na nebu; pa dođi i slijedi me.” (redak 21 – VB) Sljedeći redak zatim prikazuje ono što mora biti jedan od najtužnijih epitafa ikad napisanih za mrtvorođenog učenika: “A mladić, čuvši tu riječ, ode žalostan jer je imao mnoge posjede.”

Tumačenje Ellen G. White o ovoj sudbonosnoj odluci, koja nam ne može pružiti mira, vrijedno je pozornog čitanja:

“Da je shvatio vrijednost ponuđenog dara, brzo bi se kao sljedbenik priključio Kristu. Bio je jedan od članova uvaženog židovskog Velikog vijeća i Sotona ga je kušao laskavim izgle-

Dwain N. Esmond je rukopoloženi pastor, autor i urednik. Trenutno služi kao pomoćni direktor/urednik Povjerenstva za ostavštinu Ellen G. White (Ellen G. White Estate, Inc.), gdje pomaže u pripremi i objavljivanju sadržaja vezanih uz tu ustanovu.

dima za budućnost. Želio je nebesko blago, ali je želio i prolazne prednosti koje će mu donijeti njegovo bogatstvo. Bilo mu je žao što su postojali takvi uvjeti; želio je vječni život, ali nije htio podnijeti žrtvu. Cijena vječnog života činila mu se previsokom.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 520)

Kad je žalosni mladi bogataš ustuknuo, Isus se okrenuo učenicima i rekao riječi koje nas dva tisućljeća nakon toga potresaju: “Zaista, kažem vam: teško će bogataš ući u kraljevstvo nebesko. I ponovno vam kažem: Lakše je devi kroz iglenu ušicu proći nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.” (redci 23.24 – VB). “Tko se onda može spasiti?” zadihano su upitali učenici (redak 25). Tada je Petar, crvenog lica, upitao ono što se nijedan drugi učenik nije usudio pitati: “Evo, mi ostavimo sve i pođosmo za tobom. Što će dakle biti s nama?” (redak 27 – VB)

Kako je to primjenjivo na nas?

Možemo li kriviti Petra što je postavio ovo pitanje? Isus je često govorio o cijeni učenja, kao što je to učinio u Mateju 16,24 kad je rekao: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.” Znamo cijenu učenja, ali isplati li se to? Odgovor je: DA! Evo pet dragocjenih radosti koje čekaju one koji su spremni zaroniti u učenje s Isusom – u “postupak postajanja poput Isusa provodeći vrijeme s Isusom.” (*Discipleship Handbook: A Resource for Seventh-day Adventist Members (Priručnik za učenje: priručnik za članove Crkve adventista sedmog dana)*, Silver Spring, Md., Review and Herald Pub. Assn., 2018., str. 3)

Radost ispunjenog života

U Mateju 16,25 Isus je dao smiono predviđanje u vezi sa svim učenicima koji Ga odluče slijediti: “Tko hoće život

svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.” Ima li veće žalosti u životu od toga da nikada ne pronađemo svrhu za koju smo stvoreni? Ovdje Isus obećava da će svi koji daju svoje živote u službu Njemu, pronaći život koji su trebali živjeti, a jedan dio toga je postati “ribarima ljudi” (Matej 4,19) Život ispunjen svrhom je život radosti!

Radost bezuvjetnog prihvaćanja

Nešto što najviše volim kod svojih roditelja je njihova spremnost da me prihvate i vole, čak i kad ih razočaram. No, koliko god oni bili veliki, njihovo prihvaćanje mene ne može se usporediti s Isusovim. Isus je izjavio: “Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti.” (Ivan 6,37) Jeste li osjetili radost Isusovog bezuvjetnog prihvaćanja – “dodi takav kakav jesi”? Učeništvo s Isusom će vas promijeniti, ali ne prije nego što On bezuvjetno prihvati vas.

Radost prijateljstva s Kristom i Bogom

Kad hodamo stvarajući odnos s Isusom, mi stupamo u prijateljstvo s Bogom svemira, a to prijateljstvo donosi koristi: “Ne zovem vas više slugama, jer sluga ne zna što čini njegov gospodar; ali sam vas nazvao prijateljima, jer sam vam obznanio sve što sam čuo od Oca svojega.” (Ivan 15,15) Sva mudrost i moć svemira stoji na raspolaganju svakom učniku koji stupi u prijateljstvo s Isusom! Ovo je radost koja donosi mir mnogim vrlo brižnim učenicima!

Radost liječenja, odmora i obnavljanja

U svijetu pandemija i opasnosti sama je ta radost dovoljno vrijedna cijene hoda s Isusom. Upravo sada nam On poručuje: “Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti” (Matej 11,28) Isus nam nudi jaram svoje volje za

nepodnošljiv jaram grijeha. On obećava: “Naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.” (redci 28.29)

O ovom prekrasnom obećanju Ellen G. White je napisala: “Gospodin nikada ne daje lažnu procjenu u vezi sa svojim naslijeđem. On mjeri ljude s kojima radi. Kad se podlože Njegovom jarmu, kad odustanu od borbe koja nije bila isplativa za njih i za Božje djelo, oni će naći mir i odmor. Kad postanu svjesni svojih vlastitih slabosti i svojih nedostataka, rado će vršiti Božju volju.” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 23. listopada 1900.)

Radost vječnog života i mnogo više od toga

Isus jest odgovorio na Petrovo pitanje, a Njegov odgovor predstavlja radost veću od svih drugih. Dopustite mi da vas uvjerim, rekao je Isus, “o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje slave svoje, i vi [koji ste me slijedili] ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. I svatko tko je ostavio kuće ili braću ili sestre ili oca ili majku ili ženu ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stostruko će primiti i život vječni baštiniti.” (Matej 19,28.29 – VB)

Jednog dana, uskoro, svi pravi učenici će zauvijek kraljevati s Onim koji nas je preobrazio u samo svoje obličje. To će biti neizreciva radost puna slave! “Klicat ćete od veselja neizrecivom i proslavljenom radosti.” (1. Petrova 1,8)

Za razmišljanje

Na koji se način možete poistovjetiti s bogatim mladićem?
Jeste li se ikada žrtvovali za Isusa i kao ishod toga doživjeli blagoslov?

Jeste li ikada samoodricanje smatrali radosnim iskustvom?

DRUGA SUBOTA

Dokaz pravog učenitva

Napisala ELLEN G. WHITE

“Otac moj proslavit će se time”, rekao je Krist, “što ćete roditi mnogo roda.” Bog želi da preko vas pokaže svetost, dobrotu i milostivost svog karaktera. Ipak, Spasitelj ne nalaže apostolima da naporno rade kako bi donijeli rod. Poziva ih da ostanu u Njemu i kaže: “Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.” Krist prebiva u svojim sljedbenicima preko svoje Riječi. Ovo je ista životna zajednica koja je prikazana jedenjem Njegovog tijela i pijenjem Njegove krvi. Kristove su riječi duh i život. Prihvatajući ih, primete život Trsa. Vi živite “o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih” (Matej 4,4). Kristov život u vama donosi isti rod kao u Njemu. Ako živite u Kristu, ako ste privrženi Kristu, ako vas Krist podupre, ako crpate hranu od Krista, rodit ćete plod sličan Kristovom.

Na posljednjem sastanku sa svojim učenicima, Krist je izrazio svoju veliku želju da ljube jedan drugoga kao što ih je On ljubio. Često je govorio o tome. “Ovo vam zapovijedam”, ponovno je rekao, “da ljubite jedan drugoga!” Prvi nalog koji im je uputio u gornjoj sobi, dok su bili sami, glasio je: “Novu

Adventisti sedmog dana vjeruju da je Ellen G. White (1827.–1915.) očitovala iskustvo biblijskog dara proroštva tijekom više od sedamdeset godina svoje javne službe.

vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga.” Učenicima je ova zapovijed bila nova, jer se međusobno nisu voljeli kao što ih je Krist volio. Vidio je da među njima moraju zavladatai nove misli i pobude, da u život treba provesti nova načela; kroz Njegov život i smrt trebali su primiti novi pojam o ljubavi. U svjetlosti Njegovog samopožrtvovanja zapovijed da ljube jedan drugoga dobila je novo značenje. Cjelokupno djelo milosti je stalna služba ljubavi, samoodricanja i samopožrtvovanosti. U svakom trenutku Kristovog boravka na Zemlji od Njega se kao nezadrživa rijeka izlijevala Božja ljubav. Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom voljet će onako kako je On volio. Istim načelom koje je pokretalo Krista, bit će i oni nadahnuti u svim svojim međusobnim odnosima.

Ljubav je dokaz

Ova ljubav je dokaz njihovog učenitva. “Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome,” rekao je Isus, “po tom će svi upoznati da ste moji učenici.” Kad su ljudi međusobno povezani, ne silom ili osobnim interesima, nego ljubavlju, pokazuju djelovanje osobitog utjecaja koji je uzvišeniji od svakog ljudskog utjecaja. Tamo gdje postoji to jedinstvo, dokaz je da je Božji lik obnovljen u ljudskom rodu i da im je usađeno novo životno načelo. To pokazuje da u božanskoj naravi postoji sila koja se može suprotstaviti nadnaravnim silama zla i da Božja milost pokorava sebičnost svojstvenu naravi ljudskog srca.

Ova ljubav, izražena u Crkvi, sigurno će izazvati Sotonin bijes. Krist nije označio laku stazu svojim učenicima. “Ako vas svijet mrzi,” rekao je, “znajte da je mene mrzio prije vas! Kad biste pripadali svijetu, svijet bi ljubio svoje. Budući da ne pripadate svijetu – ja vas izabrah od svijeta – zato vas svijet mrzi. Sjetite se riječi koju vam rekoh: ‘Nije sluga veći od svoga gospodara!’ Ako su mene progonili, i vas će pro-

goniti. Ako su moju riječ držali, i vašu će držati. Ali ovo će sve protiv vas činiti zbog mog imena, jer ne poznaju onoga koji me poslao.” Evandjelje treba nezadrživo napredovati usred protivljenja, opasnosti, gubitaka i patnji. Međutim, oni koji obavljaju ovaj rad samo slijede stope svojega Učitelja.

Sila koja će poraziti Sotonu

Kao Otkupitelj svijeta, Krist je stalno bio suočen s prividnim neuspjehom. On, vjesnik milosti našem svijetu, kao da je izvršio malo od djela koje je čeznuo izvršiti podižući i spašavajući. Sotonski utjecaji stalno su djelovali stvarajući zapreke na Njegovom putu. Ali On se nije obeshrabrivao. Kroz Izaijino proročanstvo On objavljuje: “Zaludu sam se mučio, nizašto naprezao snagu. Ipak, kod Jahve je moje pravo, kod mog Boga nagrada je moja. ... Da mu vratim natrag Jakova, da se sabere Izrael. Proslavih se u očima Jahvinim, Bog moj bijaše mi snaga.” Kristu je dano obećanje: “Ovako govori Jahve, otkupitelj Izraelov, Svetac njegov, onome kog preziru i odbacuju narodi, služi silničkom. ... Ovako govori Jahve. ... U vrijeme milosti ja ću te uslišiti, u dan spasa ja ću ti pomoći. Sazdao sam te i postavio za Savez narodu, da zemlju podignem, da nanovo razdijelim baštinu opustošenu, da kažeš zaslužnjenima: Izđite! a onima koji su u tami: Dodite na svjetlo! ... Neće više gladovati i žeđati, neće ih mučiti žega ni sunce, jer vodit će ih onaj koji im se smiluje, dovest će ih k izvorima vode.” (Izaija 49,4.5.7-10)

Krist se oslanjao na ovu riječ i nije ustuknuo pred Sotonom. Prije posljednjih trenutaka Kristovog poniženja, kad je najdublja tuga obuzimala Njegovu dušu, rekao je učenicima: “Jer se približuje knez ovoga svijeta. On protiv mene ne može ništa. ... Osuđen [je] knez ovoga svijeta. ... Sad će on biti bačen van.” (Ivan 14,30; 16,11; 12,31). Proročkim okom Krist je prelazio preko prizora koji će se dogoditi u Njegovom posljednjem velikom sukobu. Znao je da će cijelo Nebo slaviti

pobjedu kad bude uzviknuo: “Svrši se!” Do Njegovog uha dopirala je glazba i pobjednički uzvici iz nebeskih dvorova. Znao je da će se tada oglasiti posmrtno zvono sotonskom carstvu, a Kristovo ime objaviti kroz sav svemir od svijeta do svijeta.

Krist se radovao što za svoje sljedbenike može učiniti više nego što mogu tražiti ili zamisliti. Govorio je s čvrstim pouzdanjem, znajući da je veličanstvena odluka donesena prije nego što je svijet stvoren. Znao je da će istina, naoružana svemoćnom silom Svetoga Duha, pobijediti u borbi sa zlom i da će se krvlju umrljana zastava pobjedonosno zalepršati iznad Njegovih sljedbenika. Znao je da će život Njegovih vjernih učenika biti sličan Njegovom, nizu stalnih pobjeda, do kojih se ovdje nije držalo, ali koje će se prepoznati u velikoj budućnosti.

Vjera poput Isusove

“Ovo vam rekoh”, rekao je, “da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se; ja sam pobijedio svijet!” Krist nije pretrpio neuspjeh, niti je bio obeshrabren, pa Njegovi sljedbenici trebaju pokazati vjeru iste ustrajne naravi. Oni trebaju živjeti kao što je On živio i raditi kao što je i On radio, jer oni ovise o Njemu kao velikom Predstojniku. Moraju posjedovati hrabrost, snagu i ustrajnost. Premda očite nemogućnosti priječe njihov put, Njegovom milošću moraju ići naprijed. Umjesto da se žale na poteškoće, pozvani su ih svladati. Ne trebaju ni zbog čega očajavati, a nadati se svemu.

Zlatnim lancem svoje neusporedive ljubavi Krist ih je povezao s Božjim prijestoljem. Njegova je namjera da imaju najviši utjecaj u svemiru koji proistječe iz izvora svake sile. Oni trebaju imati silu da se odupru zlu, silu koju neće svladati ni zemlja, ni smrt, ni pakao, silu koja će ih pripremiti da pobijede kao što je i Krist pobijedio.

Kristova je namjera da se u Njegovoj Crkvi na Zemlji pokažu nebeski red, nebeska zamisao upravljanja, nebeski božanski sklad. Tako će se On proslaviti u svojem narodu. Preko njih će Sunce pravde zasjati nepomućenim sjajem ovom svijetu. Krist je svojoj Crkvi dao izobilne darove, da bi mogao primiti veliki dobitak slave od svojeg izbavljenog, otkupljenog vlasništva. On je svojem narodu podario mogućnosti i blagoslove da bi mogao predstaviti Onoga koji sve ima u punini. Crkva obdarena Kristovom pravdom Njegova je riznica u kojoj se u punini i konačnom prikazu trebaju pojaviti plodovi Njegove milosti, Njegovog milosrđa i Njegove ljubavi. U čistoći i savršenstvu svojeg naroda Krist vidi nagradu za svoje poniženje i dodatak svojoj slavi – Krist, veliko Središte iz kojeg zrači sva slava.

Svoje upute Spasitelj je završio snažnim riječima punim nade. Zatim je u molitvi za svoje učenike izlio teret svoje duše. Podižući svoje oči prema Nebu rekao je: “Oče, došao je čas! Proslavi Sina svoga, da i Sin tvoj proslavi tebe, i da, kao što si mu dao vlast nad svim ljudima, dadne život vječni svima koje si mu dao. A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao Isusa Krista.”

(Ulomak iz knjige Ellen G. White, *Isusov život*, Znaci vremena, Zagreb 2021., str. 562–565.)

Za razmišljanje

Kako mi predstavljamo svijetu Kristov karakter?

Razgovarajte o zamisli “živjeti kako je On živio, raditi kao što je On radio”. Kako je Kristova namjera utjecala na način na koji je On živio i djelovao?

Što su neka od oružja koja možemo upotrijebiti za borbu protiv obeshrabrenja i straha kad smo suočeni s kušnjom?

A series of horizontal dotted lines for writing, starting from the first line below the pencil icon and extending to the bottom of the page.

A series of horizontal dotted lines for writing, starting from the top of the page and extending to the bottom, providing a guide for text entry.

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com